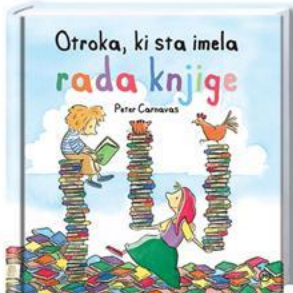

Carnavas, Peter: **Otroka, ki sta imela rada knjige.**

Prev. Andreja Peček. Ilustr. Peter Carnavas. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2015, 32 str.

| C | B- stopnja

| branje, bratje, družina, knjige, knjižnice, sestre

Slikanica ima 32 str. (ni torej tako obsežna, kot zglada na fotki) in jo otrokom v vrtcu in 1. razredu OŠ predstavimo kot vabilo v branje in v knjižnico.

Na (roditeljskih) srečanjih s starši jo lahko preberemo kot vabilo v družinsko branje.

Pri Anžetu in Lučki niso imeli veliko stvari (niso imeli hiše in avta niti televizorja), njihovo življenje je bilo materialno skromno, toda otroka sta imela "na tisoče" knjig, in knjige sta imela res rada! Potem pa morajo nekega dne vse knjige od hiše in Anže in Lučka odkrijeta, da jih pogrešata bolj, kot sta si kadarkoli predstavljala. V njihovi bivalni prikolicci nenadoma ni več kot prej ... in »je bilo veliko več prostora tudi med njimi«, med družinskimi člani. Toda nekega dne je iz Lučkine šolske torbe padla knjiga, ki jo je prinesla iz knjižnice, očka jo je odprl in začel brati, vsi so prisluhnili, se zgnetli na kavč in »Ko je tisto noč tema zagrnila mesto, je bil neki domek bolj razsvetljen od drugih« in naslednjega dne so si bili bližje kot kdaj koli prej ☺ Odpravili so se v knjižnico, kjer so si potem izposojali na kupe knjig in od tedaj »Anže in Lučka nista imela veliko stvari, a imela sta vse, kar bosta kadarkoli potrebovala.«

Peter Carnavas je slikanico tudi sam ilustriral. Avstralskega ustvarjalca pri delu lahko vidimo na:

<http://culturestreet.com/post/peter-carnavas-childrens-author-inspires-with-ease.htm>.

Topla in ganljiva pripoved o knjigah, v katerih je vse, kar potrebujemo, in ki nas tudi zbližujejo, je imenitno vabilo v branje, še posebej v družinsko branje ... in v knjižnico!

Spodbude za branje:

- V moji kratki predstavitvi je skorajda več besed kot v slikanici! Otroke spodbujam, da si slikanico najprej sami ogledajo. Prisluhnem njihovem spontanemu pripovedovanju, kaj jim sporočajo ilustracije.
- Preberemo tudi besedilo.
- Res me zanima, kako se bo razvil pogovor: Zakaj so morali knjige odpeljati od hiše, če pa sta jih otroka imela tako rada? (Imeli so premalo prostora v bivalni prikolicci, možno pa je tudi, da so ji prodali, ker niso imeli denarja za osnovne reči.) Je glasno branje prijetno? Imajo otroci izkušnje družinskega branja? (Tu moram biti previdna, ker nekaterim otrokom doma ne berejo!) Kaj vse najdemo v knjigah? Zakaj je branje potrebno in koristno? Zakaj hodimo v knjižnico? Res najdemo v knjigah vse, kar potrebujemo?
- Slikanico pustim v knjižnem kotičku v igralnici oz. v razredu, da jo otroci še večkrat pogledajo.

Nadaljnje spodbude za branje:

- Otroke odpeljem v knjižnico (v vrtcu, v šoli ali celo v splošno knjižnico, če je blizu), skupaj si ogledamo knjige z različnih področij (leposlovne in poučne), tudi drugo knjižnično gradivo ... Najbolje je, da se vnaprej dogovorim za ogled knjižnice in nam jo predstavi njen/a (mladinski/a) knjižničar/ka (Vrtec oz. razred na obisku v knjižnici!).
- Vsakemu otroku pomagam poiskati vsaj eno knjigo o tem, kar ga zanima (živali, nega hrčka, veselje, človeško telo, dinosavri idr.).
- Skupaj poiščemo obe slikanici Petra Carnavasa:

Carnavas, Peter: **Sarino velikansko srce.**

Prev. Tjaša Koprivec. Ljubljana: Sanje, 2010. (Sanjska knjigica), 32 str.

| C | 1. stopnja |

| čustva, prijateljstvo, simboli

Carnavas, Peter: **Oliver med medvedi.**

Prev. Barbara Majcenovič Kline. Hoče : Skrivnost, 2018, 32 str.

| C | 1. stopnja |

| Knjige - Branje | medvedi | dečki | prijateljstvo | dolgčas | nagajanje | igre

Carnavas, Peter: **Zadnje drevo v mestu.**

Prev. Barbara Majcenovič Kline. Hoče : Skrivnost, 2018, 32 str.

| C | 1. stopnja |

| Drevesa | Dečki | Ekologija | mesta | beton | okoljska etika | zelene površine | narava | sreča |

